

Γ' Χαιρετισμοί (1/4/2016)

«Χαίρε, Θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοητόν,
Χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν»

Ένα από τα πολλά θαυμαστά γεγονότα της Παλαιάς Διαθήκης είναι και η απελευθέρωση του Εβραϊκού λαού από τη δουλεία της Αιγύπτου. Ο Θεός, για να ελευθερώσει τον εκλεκτό Του λαό, έστειλε τον Μωσή, και μία νύκτα πήρε τους Εβραίους, αφού πρώτα έφαγαν ένα ετήσιο αρνί, άζυμο ψωμί και χόρτα πικρά, για να τους οδηγήσει στη γη της Επαγγελίας. Αλλά, όταν έφθασαν στην Ερυθρά Θάλασσα, εκεί καθηλώθηκαν, γιατί ήταν αδύνατον να περάσουν απέναντι. Τότε, όμως, για μία ακόμη φορά, επεμβαίνει ο Θεός. Με εντολή Του ο Μωσής χτυπά σταυροειδώς, με το ραβδί του, τρεις φορές τα νερά της θάλασσας και εκείνη χωρίζεται στα δύο και δημιουργείται ξηρά οδός, δρόμος στερεός, από τον οποίο διέρχεται ο λαός και ελευθερώνεται.

Όταν, όμως, φτάνει εκεί ο στρατός του Φαραώ, εισέρχονται και αυτοί στον ίδιο δρόμο για να καταδιώξουν του Εβραίους και να τους οδηγήσουν πίσω στην Αίγυπτο. Τότε ο Μωσής ξαναχτυπά τη Θάλασσα, με τη ράβδο του, τα νερά θαυματουργικά επανέρχονται στη θέση τους και οι Αιγύπτιοι, μαζί με τα άρματα, καταποντίζονται στο βυθό της θάλασσας. Στη συνέχεια, ο λαός ελεύθερος πια συνεχίζει την πορεία του. Όμως, δεν βρίσκουν να πιουν νερό και παραπονούνται και βαρυγκωμούν κατά του Θεού και κατά του Μωσή. Και τότε, πάλι με εντολή του Θεού, ο Μωσής χτυπάει με τη ράβδο του ένα βράχο, και από το βράχο αναβλύζει πηγή με άφθονο νερό, και πίνουν και ξεδιψούν και δροσίζονται. Ο βράχος συμβολίζει την Παναγία και η πηγή που ανέβλυσε το νερό συμβολίζει το Χριστό. Όσοι πίνουν από αυτό το νερό, δηλ. τα λόγια Του και τη διδασκαλία Του, δεν θα διψάσουν ποτέ, γιατί, όπως ο Κύριος είπε στη Σαμαρείτιδα, ο λόγος Του είναι πηγή ζώντανου νερού και όποιος πιεί δεν θα διψάσει εις τον αιώνα.

Η Παναγία μας αξιώθηκε να γεννήσει την πηγή της ζωής μας, τον Ιησού Χριστό, γι' αυτό και η ευγνωμοσύνη μας προς Αυτήν πρέπει πάντοτε να είναι μεγάλη. Ας μην λησμονούμε, όμως, ότι Εκείνη μας διασώζει από τις παγίδες του νοητού φαραώ, που είναι ο διάβολος. Ας μην λησμονούμε ότι στην περιπλάνησή μας σ' αυτή τη ζωή Εκείνη βρίσκεται πάντοτε δίπλα μας, για να μας προστατεύει και να μας προφυλάσσει.

Τα πάντα οφείλουμε στη μεγάλη μάνα μας, την Παναγία. Και είναι μεγάλο πράγμα, αλλά και μεγάλη ευλογία να είναι κάποια μητέρα. Και όμως, στην υλιστική και ατομιστική εποχή μας υπάρχει μία τάση σε πολλές γυναίκες να μην θέλουν να είναι μητέρες. Φοβούνται την αποστολή αυτή, θέλουν να αποφύγουν τα βάρη και τις υποχρεώσεις της μητρότητας. Προτιμούν, αντί να είναι «ως άμπελοι ευθηνούσαι,» σαν κληματαριές δηλ. γεμάτες από τους καρπούς των πολλών παιδιών, να είναι ξηρές και άκαρπες, την ώρα που κάποιες άλλες γυναίκες θλίβονται, διότι, παρά τον πόθο τους να αποκτήσουν παιδιά, ο Θεός δεν τους χάρισε τη χαρά, την τιμή, της μητρότητας.

Είθε η Παναγία να εμπνεύσει τις σύγχρονες Ελληνίδες και τα νέα ζευγάρια να μιμηθούν την Παναγία και να φέρουν στο κόσμο παιδιά, πολλά παιδιά, για να γίνουν η ελπίδα του αύριο, και γιατί όχι και πηγές πνευματικότητας και αγιοσύνης, για να ξεδιψάει κοντά τους ο κουρασμένος και ταλαιπωρημένος άνθρωπος. ΑΜΗΝ.

Αρχιμ. Ε.Δ.